USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudkyň JUDr. Kateřiny Šimáčkové a JUDr. Milady Tomkové v právní věci žalobce: **A. K. I.,** proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, poštovní přihrádka 21/OAM, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 5. 2011, č. j. OAM - 12/ZA - 06 - ZA12 - 2009, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 17. 2. 2012, č. j. 62 Az 4/2011 - 27,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojí kasační stížností proti shora označenému rozsudku, jímž Krajský soud v Ostravě zamítl jeho žalobu proti rozhodnutí, jímž mu žalovaný neudělil mezinárodní ochranu ve smyslu §§ 12, 13, 14, 14a a 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu).

Ve své kasační stížnosti stěžovatel uvedl kasační důvody podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“), a požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů za účelem jejího dalšího doplnění.

Dříve, než Nejvyšší správní soud přistoupil k věcnému posouzení stěžovatelovy kasační stížnosti, zabýval se tím, zda je kasační stížnost přípustná, tedy mimo jiné i tím, zda byla podána včas.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, proti němuž směřuje.

Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. platí, že lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo

ke skutečnosti určující její počátek. Z odstavce 2 citovaného ustanovení pak vyplývá, že lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

V daném případě byl napadený rozsudek krajského soudu stěžovateli doručován do Pobytového střediska H. dne 27. 2. 2012. Vzhledem k tomu, že stěžovatel nebyl toho dne poštovním doručovatelem zastižen, byla písemnost uložena a připravena k vyzvednutí a stěžovateli byla současně zanechána výzva, aby si písemnost vyzvedl.

Podle § 49 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, (dále jen „o. s. ř.“) ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s. platí, že nevyzvedne-li si adresát písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenou, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Doručující orgán po marném uplynutí této lhůty vhodí písemnost do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky, ledaže soud i bez návrhu vyloučí vhození písemnosti do schránky.

Citovaným ustanovením předvídaná situace nastala i v nyní projednávaném případě. Stěžovatel si písemnost ve lhůtě deseti dnů od jejího uložení nevyzvedl a dne 12. 3. 2012 byla písemnost vhozena do schránky pobytového střediska. Stěžovateli tak byl napadený rozsudek krajského soudu doručen na základě fikce doručení stanovené v § 49 odst. 4 o. s. ř. dne 8. 3. 2012.

Dvoutýdenní lhůta pro podání kasační stížnosti pak tedy uplynula dne 22. 3. 2012, přičemž stěžovatel kasační stížnost předal k poštovní přepravě až dne 28. 3. 2012 (tedy téměř s týdenním zpožděním).

Přestože Nejvyšší správní soud stěžovatele přípisem č. j. 6 Azs 17/2012 - 22 ze dne 2. 3. 2012 vyzval ke sdělení případných překážek, které mu mohly bránit ve včasném podání kasační stížnosti, a tato výzva mu byla doručena na adresu pro doručování, kterou soudu udal, stěžovatel na předmětnou výzvu nijak nereagoval.

Ze všech shora uvedených důvodů tedy Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že stěžovatel podal kasační stížnost opožděně a že nezbývá než ji odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Za této situace zdejší soud již nerozhodoval o žádosti stěžovatele o ustanovení zástupce ze dne 27. 3. 2012.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. května 2012

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu